

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาเกี่ยวกับความหมายหน้าที่ และบทกำหนดโทษของ ผู้จัดการชุมนุม ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.2558
คำสำคัญ	ปัญหาเกี่ยวกับความหมายที่ไม่ชัดเจนของผู้จัดการ ชุมนุม/ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้จัดการชุมนุม/ ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดบทลงโทษของผู้จัดการ ชุมนุม
นักศึกษา	กมลวัชร จ่านงค์จินารักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.กฤษณ์ วสินนท์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัญหาเกี่ยวกับความหมาย หน้าที่ และบทกำหนดโทษของผู้จัดการชุมนุม ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความหมายของ ผู้จัดการชุมนุม หน้าที่ของผู้จัดการชุมนุม และบทกำหนดโทษของผู้จัดการชุมนุม แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุม รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบในรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการชุมนุมกับกฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และ สาธารณรัฐเกาหลี โดยแบ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบออกเป็นทั้งหมด 4 ประเด็นคือ ปัญหาเกี่ยวกับ ความหมายที่ไม่ชัดเจนของผู้จัดการชุมนุม ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้จัดการชุมนุม ปัญหาเกี่ยวกับ การกำหนดบทลงโทษของจัดการชุมนุม และปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของ ผู้ใช้อำนาจทางปกครอง เพื่อหาแนวทางในการแก้ไข หรือบัญญัติกฎหมายที่เหมาะสมดังกล่าวต่อไป

ผลการศึกษาพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 ของประเทศไทย พบว่ามีปัญหา ในเรื่องของผู้จัดการชุมนุมทั้งหมด 3 ประเด็น คือ ปัญหาในการบัญญัติความหมายของผู้จัดการชุมนุมที่ กว้างเกินไป ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ปรากฏหน้าที่ของผู้จัดการชุมนุมในการสั่งประกาศยุติการชุมนุมใน กรณีที่ผู้จัดการชุมนุมไม่สามารถรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการชุมนุมได้ และปัญหาการ กำหนดบทลงโทษของผู้จัดการชุมนุมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเมื่อศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายเกี่ยวกับการ ชุมนุมของสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสาธารณรัฐเกาหลี จะเห็นได้ว่าการ กำหนดความหมายของผู้จัดการชุมนุมที่ชัดเจน มีการกำหนดหน้าที่ให้ผู้จัดการชุมนุมต้องประกาศ

ยุติการชุมนุมในกรณีที่ผู้จัดการชุมนุมไม่สามารถรักษาความเรียบร้อยในการชุมนุมได้ และมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมสำหรับผู้จัดการชุมนุมที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น มีการนำมาตรการทางปกครองมาใช้ควบคู่กับโทษทางอาญาเพื่อให้ผู้จัดการชุมนุมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 ทั้งหมด 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นแรก แก้ไขบทนิยามของผู้จัดการชุมนุม ซึ่งไม่ควรรวมถึงบุคคลที่เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุม ในวัน เวลา และสถานที่ ที่กำหนด ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ หรือบุคคลผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียง หรือบุคคลที่ขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุมให้ และควรเพิ่มเติมบทนิยามให้ผู้จัดการชุมนุมหมายความว่าบุคคลซึ่งผู้จัดการชุมนุมได้มอบหมายให้เป็นผู้นำการชุมนุมแทน และบุคคลที่ขึ้นปราศรัยบนเวทีในการชุมนุมนั้น ประเด็นที่สอง เพิ่มเติมหน้าที่ให้ผู้จัดการชุมนุม โดยผู้จัดการชุมนุมต้องประกาศยุติการชุมนุมในกรณีที่ผู้จัดการชุมนุมไม่สามารถรักษาความเรียบร้อยในการชุมนุมได้ ประเด็นที่สาม เพิ่มเติมมาตรการทางปกครองให้มาใช้ควบคู่กับโทษทางอาญาเพื่อให้ผู้จัดการชุมนุมมีความเกรงกลัวกฎหมาย เช่น โทษปรับทางปกครอง และโทษในการห้ามผู้จัดการชุมนุมขึ้นปราศรัยในการชุมนุมสาธารณะนั้น ๆ ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะมีคำสั่งห้ามมิให้ผู้จัดการชุมนุมขึ้นเวทีปราศรัยในการชุมนุม และผู้จัดการชุมนุมไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้จัดการชุมนุมมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง ซึ่งคำสั่งของศาลปกครองให้ถือเป็นที่สุด และในระหว่างที่เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะมีคำสั่งห้ามผู้จัดการชุมนุมขึ้นเวทีปราศรัยในการชุมนุม หรือในระหว่างการอุทธรณ์และพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้จัดการชุมนุมงดขึ้นเวทีปราศรัยในการชุมนุมนั้น